

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010538
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215010538.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému G. U. nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 20.6.2016, samosudkyňou JUDr. Erikou Jóbovu takto

r o z h o d o l :

obžalovaný G. U., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom C. na C. číslo XXX, nezamestnaného, na slobode,
je z v i n n ý , ž e

hoci mu ako rodičovi zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho nezaopatreného syna G. U., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 6C/185/2006 zo 14.11.2006, s právoplatnosťou dňom 21.11.2006, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa, sa obvinený zaviazal prispievať na jeho výživu mesačne sumou vo výške 2.000,- Sk (66,39 €) do rúk matky dieťaťa Z. U., bytom W., L. ulica číslo XX/XX, túto zákonnú povinnosť si zavinene neplnil z dôvodu, že v období pred 9.2.2015 opakovane vlastným zavinением prišiel o zamestnanie, a teda trvalý zdroj príjmov, ktorý by mu umožňoval platiť výživné riadne a včas a minimálne v súdom stanovenej výške a následne, počas celého kritického obdobia sa nikde nezamestnal a nemal žiadny legálny a dostatočný príjem, aby výživné platiť mohol aspoň v minimálnom rozsahu, toto neplatil a ako rodič dieťaťa nevyvinul ani minimálne úsilie v tom smere, aby sa aspoň zaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce ako možným sprostredkovateľom zamestnania a zvýšil si tým svoje šance na trhu práce a hoci matke oprávneného dieťaťa bolo od príslušného úradu práce priznané náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obvineného, ktoré poberá od 01.10.2013, obvinený v období od 09. februára 2015, kedy prevzal odsudzujúci rozsudok pre obdobné konanie, až doposiaľ, až do 20.06.2016, s výpočtom zaostalosti do 30.06.2016, zaostal na výživnom v celkovej sume 1.104,23 €, ktoré dlhuje už dospelému synovi G. U. mladšiemu, ktorý naďalej študuje a pripravuje na svoje budúce povolanie a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 3T/54/2014-67 z 10.06.2014, ktorý obvinený prevzal dňa 08.02.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2015, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v úmyselnej forme zavinienia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu šesť mesiacov,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na G. U. pod č. 1 Pv 449/15/4401-8 dňa 11.12.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v skutočnosti sa priznal ku spáchaniu skutku. Uviedol, že je si toho vedomý, že výživné na svojho syna nezaplatil včas, ale snahu vždycky mal a má, aby napravil svoj čin. Uviedol ďalej, že nemá riadne zamestnanie, pracoval len brigádnicke na stavbách a odkedy býva u svojich rodičov našiel po dedine pomocné práce. Mal viac pracovných ponúk, ale žiadali aj výpis z registra trestov, v ktorom však má záznamy. Na úrade práce nebol a nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Obžalovaný požiadal súd o poskytnutie lehoty na zaplatenie zameškaného výživného, avšak v súdom určenej lehote sa mu nepodarilo zaplatiť zameškané výživné.

Svedok G. U. mladší, syn obžalovaného uviedol, že odkedy je dospelý, vôbec neobdržal žiadnu platbu výživného od svojho otca. Nemá s nim žiadny kontakt. Nielen že výživné na neho neplatil, ale na narodeniny, meniny alebo Vianoce mu nikdy nekupoval darčeky. On študuje v dennom štúdiu na univerzite Selyeho v Komárne. Cez víkendy chodí na brigády. Finančne mu pomáhajú matka a stará matka.

Z listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom tun. súdu 6C/185/2006-18 zo dňa 14.11.2006 bolo manželstvo rodičov G. U. mladšieho rozvedené, on bol zverený do výchovy matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného sumou 2.000.- Sk t.j. 66,39 Eur mesačne. Róbert Szakács mladší v súčasnosti študuje na Univerzite Selyeho v Komárne na dennom štúdiu. Od 1.10.2013 G. U. mladší dostáva náhradné výživné sumou 66,39 Eur mesačne.

Obžalovaný v súčasnosti nikde nie je zamestnaný a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Súдне trestaný bol už viackrát aj pre obdobné trestné činy. Naposledy bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona trestným rozkazom tun. súdu 3T/54/2014-67 zo dňa 10.6.2014, ktorý mu bol doručený dňa 8.2.2015 a ktorý sa stal právoplatný dňa 17.2.2015. Týmto trestným rozkazom bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Súd rozsudkom upravil skutok uvedený v obžalobe v tom, že obdobie počas ktorého obžalovaný neplatil výživné na svojho syna, trvá až do 20.6.2016, teda do dátumu vyhlásenia tohto rozsudku, výpočet zaostalosti je do 30.6.2016 a výška zameškaného výživného do 30.6.2016 predstavuje 1.104,23 Eur. Obžalovaný v skutočnosti sa priznal ku spáchaniu skutku a je plne usvedčený výpoveďou jeho syna G. U. mladšieho. Bolo preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že už aj predchádzajúcim trestným rozkazom bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy, opätovne sa dopustil takéhoto konania, a nevyvinul žiadne úsilie smerujúce k tomu, aby sa riadne zamestnal a aby vedel platiť výživné na svojho syna. Nezaevidoval sa ani na úrade práce, aby aspoň týmto spôsobom zvýšil svoju šancu zamestnať sa. Súd je toho názoru, že obžalovaný úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho syna a dopustil sa tým prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavineniu, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného za poľahčujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že sa priznal ku spáchaniu skutku a oľutoval svoje konanie a za priťažujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že v minulosti už bol súdne trestaný. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného bude možné jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Iný trest ako nepodmienečný súd obžalovanému ani uložiť nemohol, nakoľko prečin za ktorý bol teraz uznaný za vinného, spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.